

רגבים, ע.ר. 580460319

ע"י ב"כ עוה"ד יצחק מינא ו/או אבי סגל ו/או
רונית וולף ו/או יהושע ידן ו/או יעל סינמון ו/או דוד סגל
מרחוב שמואל הנגיד 4, ירושלים, 91024
טל: 02-6258643 פקס: 02-6242769

העותרת

נ ג ד

1. שר הביטחון, מר אביגדור ליברמן
 2. אלוף פיקוד המרכז, אלוף רוני נומה
 3. ראש המינהל האזרחי, תא"ל אחוות בן חור
 4. שר החוץ, מר בנימין נתניהו
- כולם באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צאלח א-דין 29, ירושלים 91010

המשיבים

5. האיחוד האירופי
- רח' שוהם 5-7, מגדל פז, קומה 16, רמת גן 52521

המשיב הפורמאלי

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

זוהי עתירה למתן צו על תנאי לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים 1-4 (להלן: "המשיבים") לנמק מדוע לא נקטו ואינם נוקטים כיום בהליכי פיקוח ואכיפה ממשיים לשם הריסה מידית של תשעה מבנים שנבנו ללא כל היתר על גבי אדמות מדינה באזור דרום הר חברון אשר בחלקן הוכרזו כשטח אש 917 (להלן: "המבנים").

כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לנמק מדוע לא נקטו עד היום ומדוע אינם נוקטים כיום בכל הפעולות הנדרשות לשם מניעת פעילותם החד צדדית והמנוגדת לחוק, לדין הבינלאומי ולהסכמי אוסלו של הרשות הפלסטינית, האיחוד האירופי ומדינות זרות נוספות בבניית המבנים.

בנוסף, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים למסור לעותרת ללא דיחוי את פרטי עברייני הבניה ו/או המחזיקים במבנים על מנת שניתן יהיה לצרפם כמשיבים לעתירה.

זוהי גם עתירה למתן צו ביניים במסגרתה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים לפעול באופן מידי ולמנוע את המשך פעילות הבניה הבלתי חוקית הנעשית על גבי אדמות מדינה בשטח אש 917 ובסמוך לו.

ואלו נימוקי העתירה:

א. מבוא – כללי:

עניינה של עתירה זו, במעשיהם ובמחדליהם של המשיבים. המשיבים פועלים בניגוד לדין ותוך חריגה ניכרת מכל אמת מידה מקובלת של התנהגות ציבורית ומנהל תקין, תוך התעלמות מוחלטת מחובתם לאכוף את דיני התכנון והבניה וכל דין אחר החל באזור.

למען הסדר הטוב יובהר, כי עתירה זו מוגשת רק לאחר שהעותרת מיצתה את יתר ההליכים שעמדו לרשותה, ובכלל זה פניות חוזרות ונשנות שנעשו למשיבים ושנענו רק בחלקן.

בנסיבות אלו, ומשפניותיה של העותרת לא זכו למענה ענייני או למענה בכלל, ושעה שהעותרת עומדת בפני החשש כי כל עיכוב נוסף עשוי למנוע את השבת המצב לקדמותו ולהביא לקביעת עובדות בלתי הפיכות בשטח על ידי עברייני הבניה, לא נותרה בידי העותרת כל ברירה, מלבד לפנות לבית המשפט הנכבד בגדרי עתירה זו.

ב. הצדדים לעתירה:

1. העותרת הינה תנועה ציבורית, אשר שמה לה למטרה, בין היתר, לבדוק ולבקר את פעולת הרשויות המנהליות בדרך טיפולן בנושאי מדיניות קרקעית וסביבתית כך שיפעלו בהתאם לחוק ולכללי מנהל תקין.
2. משיב מס' 1 הינו שר הביטחון של מדינת ישראל אשר מתוקף סמכותו מופקד הוא בין השאר על המנהל האזרחי ביו"ש, על השמירה על הביטחון ביו"ש, ועל שמירת החוק באזור ובכלל זה אכיפת דיני התכנון והבניה וכל דין אחר.
3. משיב מס' 2 הינו מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ובידו מצויות כל סמכויות החקיקה והניהול באזור.
4. משיב מס' 3 הינו ראש המנהל האזרחי אשר בידו מצויות סמכויות ניהול החיים האזרחיים ביו"ש, ובכלל זה בסמכותו ומחובתו לאכוף את חוקי התכנון והבניה החלים באזור.
5. משיב מס' 4 הינו שר החוץ של מדינת ישראל, אשר מתוקף סמכותו מופקד הוא, בין השאר, על עיצוב וגיבוש מדיניות החוץ של מדינת ישראל וביצוע המדיניות בצורה הטובה ביותר ומייצג את מדינת ישראל בפני ממשלות זרות וארגונים בינלאומיים.
6. משיב מס' 5 הינו האיחוד האירופי אשר הוא ו/או מי מטעמו בונה ללא היתרי בניה ובניגוד לכל דין על גבי אדמות מדינה ואדמות פרטיות, במודע ובמפגיע, ובין היתר ומבלי לגרוע מכלליות האמור, על אדמות מדינה ובשטח אש 917 באזור דרום הר חברון. משיב זה צורף לעתירה לשם הזהירות בלבד כמשיב פורמאלי לאור היותו לכאורה הבעלים של המבנים הבלתי חוקיים.

ג. העובדות:

7. באזור דרום הר חברון, בשטח אש 917 ובסמוך לו, מוקמת לאורך השנים האחרונות עיר בלתי חוקית ע"י תושבים בדואים פלסטינים מהאזור, אשר מונה כיום קרוב ל-1,600!!! מבנים אשר הוקמו באופן בלתי חוקי וללא כל היתר, תוך השתלטות על אדמות מדינה מוכרזות ואדמות סקר (להלן: "העיר הבלתי חוקית").
8. העיר הבלתי חוקית נמצאת בתוך שטחי C ונמצאת בשליטה ישראלית, אזרחית וביטחונית מלאה.

9. העיר הבלתי חוקית הוקמה באזור דרום הר חברון אשר הינו אחד מהאזורים האסטרטגיים ביותר של מדינת ישראל, בהיותו שטח חיץ המפריד בין אזור הנגב לאזור יהודה ושומרון. מרחב זה מונע רצף של התיישבות ערבית מפאתי גבול מצרים ועד גבול הלבנון ואיבודו מהווה סכנה אסטרטגית של ממש ועלול לפגוע בביטחונה של מדינת ישראל.

10. באזור זה, בדרום מזרחית לשוב כרמל, נמצא שטח אשר הוכרז בראשית שנות ה-80 כשטח אש 917 (להלן: "שטח אש 917"). שטח אש זה מהווה ראש גשר אסטרטגי המחבר בין שטחי האימונים של צה"ל בדרום הארץ לבין שטחי האימונים שבאזור ים המלח בואכה בקעת הירדן.

11. בראשית שנות ה-80 החלו עברייני הבניה להקים מס' מבנים בלתי חוקיים על גבי שטח אש 917 ובסמוך לו, כאשר בשנים האחרונות מספר המבנים הבלתי חוקיים זינק בשיעור של מאות אחוזים(!), ומכפיל את עצמו בפרקי זמן שהולכים ומצטמצמים.

12. העיר הבלתי חוקית הוקמה ע"י עברייני בניה אשר חלקם הינם תושבים בדואים ישראלים מהאזור וחלקם האחר הינו בדואים פלסטינים אשר עברו במיוחד משטחי B לעיר הבלתי חוקית לצורך הקמתה. עיר זו מוקמת בסיוע ובמימון הרשות הפלסטינית, האיחוד האירופי ומדינות זרות נוספות (ובכללן מדינות אשר הוגדרו ע"י מדינת ישראל כמדינות אויב!).

13. בכלל זה – הוקמו תשתיות ציבוריות, נבנו מסגדים, בתי ספר, ספריות, מרכזים רפואיים ועוד. כמו כן, עברייני הבניה חיברו באופן פיראטי קו חשמל המתפרש על פני קילומטרים רבים, דבר המהווה מפגע בטיחותי מהמדרגה הראשונה, וכן נפרשה תשתית מקצועית של צנרת מים, כל זאת ללא היתרים ובניגוד לכל דין.

14. זאת ועוד, בשנת 2015 נסלל בשטח אש 917 כביש אספלט שאורכו מספר קילומטרים במימון הקרן לפיתוח של אמירות אבו דאבי, המוגדרת במדינת ישראל כמדינת אויב.

15. להלן תמונה עם צילום מבנה בלתי חוקי המוקם בסיוע ובמימון אותם גורמים זרים:

16. סיוע הרשות הפלסטינית, האיחוד האירופי ומדינות זרות נוספות במימון ו/או בניית ו/או הקמת העיר הבלתי חוקית, הינה חלק מפעילותם האקטיבית לאורך התקופה האחרונה בשטחי המדינה על מנת לפגוע בריבונות מדינת ישראל ולסכל פעולות הגופים האמונים על שמירת החוק, תוך שמבצעים הם פעילות בלתי חוקית נרחבת של בניה ופיתוח ללא

תיאום ואישור מול הרשויות הישראליות, והכל במטרה לסייע לאוכלוסיית הבדואים הפלסטינית באזור להשתלט ולגזול אדמות לא להם, ליצור רצף התיישבות פלסטינית בשטחי C, ולפעול בניגוד לחוק ובניגוד לדין הבינלאומי. לשם כך הקצו גורמים אלו תקציב של עשרות מיליוני שקלים, תוך סיוע פיזי, עידוד, הדרכה, הספקת חומרי בניה ושיתוף פעולה של ממש עם עברייני הבניה.

מצ"ב דו"ח הסוקר את הקמתה של העיר הבלתי חוקית, ומסומן כנספח א' לעתירה.

17. בהתאם לכך, כבר ביום 13.7.2010 פנתה העותרת אל המשיבים בדרישה לנקיטת הליכי פיקוח ואכיפה כנגד העיר הבלתי חוקית אשר הוקמה מתחת לאפס של רשויות האכיפה ולהשבת המצב לקדמותו.

מצ"ב העתק פניית העותרת מיום 13.7.10, ומסומן כנספח ב' לעתירה.

18. ביום 7.10.2010 התקבלה תשובת המשיב 3, לפיה הודיע לעותרת כי הליכי הפיקוח והאכיפה יבוצעו בהתאם לסדרי העדיפויות של המנהל האזרחי, וכלשונו:

"...סוגיית הפלישות והבינוי הבלתי חוקי בתחום ספר המדבר, במזרח דרום הר חברון מוכרת למנהל האזרחי ומטופלת בכלים האכפתיים הקיימים, בכפוף לסדרי עדיפויות ולוחות הזמנים שנקבעו...

באשר לסוגיית מימוש הצווים, אותה דרשת במכתבך, הרי שהדבר יבוצע בכפוף לסדרי עדיפויות ומשאבים, לנוכח מכלול השיקולים הצריכים לעניין".

מצ"ב העתק תשובת המשיב 3 מיום 7.10.10, ומסומן כנספח ג' לעתירה.

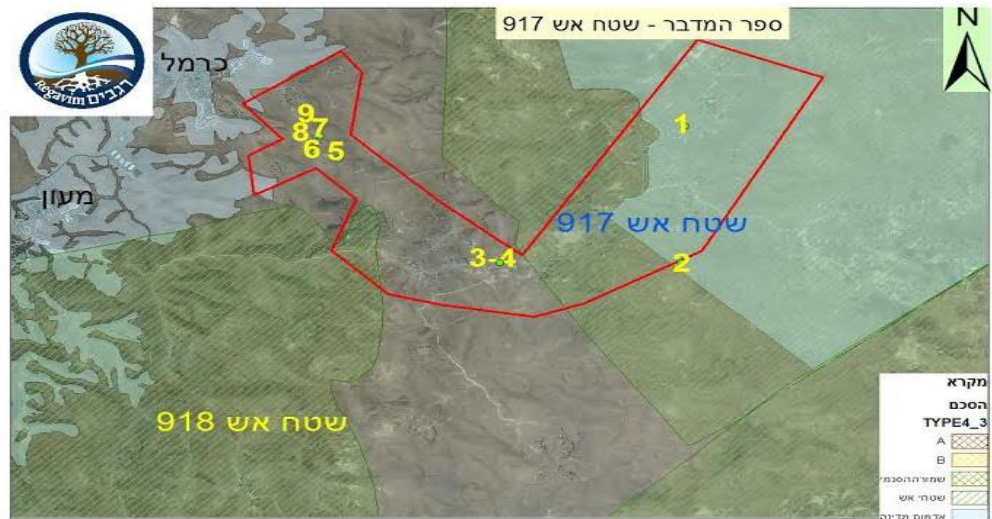
19. דא עקא וחרף העובדה כי עברו חלפו להם למעלה מחמש שנים ממועד הצהרת המשיב 3 לעיל ועל אף שקיים אינטרס ציבורי מן המדרגה הראשונה לפעול לאכיפת החוק ולהריסת מאות המבנים הבלתי חוקיים שהוקמו ברחבי העיר הבלתי חוקית על גבי שטח אש 917 ובסמוך לו, לא בוצעה כל פעולות אכיפה ממשיות בעניין ע"י המשיבים.

20. **יתרה מכך, לא רק שהמשיבים לא ביצעו כל פעולות אכיפה ממשיות, אלא שמשנת 2010 ועד היום הוכפלו כמות המבנים בעיר הבלתי חוקית ונבנו עוד מאות רבות של מבנים ללא היתרי בניה ובניגוד לכל דין, כל זאת מתחת לאפס של המשיבים ומבלי שיעשו דבר כדי למנוע זאת.**

21. עד כאן פרשה העותרת את מלוא היריעה ואת העובדות החמורות אשר הובילו להקמתה של עיר בלתי חוקית מתחת לאפס של רשויות האכיפה בפני בית המשפט הנכבד, וכעת תעבור העותרת לפרטי העובדות נשוא העתירה דנן.

22. בתקופה האחרונה הוסיפו ובנו עברייני הבניה תשעה מבנים נוספים ללא היתרים ובניגוד לכל דין (להלן: "המבנים הבלתי חוקיים").

23. להלן תצלום אוויר עם סימון המבנים הבלתי חוקיים וכן תמונות שצולמו במקום:

מבנה מס' 1 – נ.צ. 222770/592627

מבנה מס 2 – נ.צ. 222729/591253

מבנים מס' 3 ו-4 – נ.צ. 220727/590667

מבנה מס' 5 – נ.צ. 218957/592159

מבנה מס' 6 - נ.צ. 218701/592244 (מסגד)

מבנה מס' 7 – נ.צ. 218755/592484

מבנה מס' 8 – נ.צ. 218563/592609

מבנה מס' 9 – נ.צ. 218486/592705

24. עיננו הרואות כי עברייני הבניה מנצלים את מדיניות אי האכיפה הנוהגת בשטח ע"י רשויות האכיפה וממשיכים בבניית המבנים הבלתי חוקיים.

25. ויודגש, כי כנ"ל, המבנים המצולמים לעיל, הינם אך טיפה בים של בניה מאסיבית המתבצעת על ידי עברייני הבניה בסיוע ובמימון גורמים זרים. הליכי הבנייה הבלתי חוקיים מתקדמים להם באין מפריע ומבלי שרשויות האכיפה נוקטות בצעדים ממשיים למנוע את הפרת החוק הקולוסאלית, המתבצעת לנגד עיניהן.

26. כאמור, המדובר בשטחי C אשר הינם בריבונות, באחריות ובסמכות מלאה ובלעדית של מדינת ישראל ולאותם גורמים זרים (הרשות הפלסטינית, האיחוד האירופי ומדינות זרות נוספות) אין כל סמכות לפעול בהם, ללא שקיבלו אישור מהרשויות בישראל, ובטח ובטח ללא כל סמכות לפעולה תוך פגיעה ממשית ומכוונת בריבונות ישראל במקום. המדובר בהתערבות בוטה וגסה של ישויות זרות בריבונות מדינת ישראל במקום והמנוגדת ניגוד קוטבי לדין.

27. בהתאם לכך, ביום 5.4.2016 פנתה העותרת אל המשיבים, בהתאם לחוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט 1958- (להלן: "**החוק לתיקון סדרי מנהל**") המחייב מתן מענה בתוך תקופה של 45 יום ממועד הפניה. בפנייתה דרשה העותרת מהמשיבים כי ינקטו בהליכי פיקוח ואכיפה כנגד המבנים הבלתי חוקיים.

מצ"ב העתק פניית העותרת מיום 5.4.16, ומסומן כנספח ד' לעתירה.

28. דא עקא וחרף הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל, לא התקבל כל מענה מטעם המשיבים לפנייתה זו של העותרת.

29. בהתאם לכך, ביום 13.6.2016 פנתה העותרת פעם נוספת אל המשיבים בהתאם לחוק לתיקון סדרי מנהל. בפנייתה זו של העותרת שבה ודרשה היא מהמשיבים כי ינקטו בהליכי פיקוח ואכיפה כנגד המבנים הבלתי חוקיים וכי יפעלו להשבת המצב לקדמותו. כן דרשה העותרת מהמשיבים כי יעבירו לידיה את פרטי עברייני הבניה והמחזיקים במבנים הבלתי חוקיים.

מצ"ב העתק פניית העותרת מיום 13.6.2016, ומסומן כנספח ה' לעתירה.

30. משאף פניה זו של העותרת לא נענתה במועדה, שלחה העותרת ביום 4.7.2016 הודעת תזכורת נוספת אל המשיבים.

מצ"ב העתק הודעת התזכורת מיום 4.7.16, ומסומן כנספח ו' לעתירה.

31. חרף הוראות החוק לתיקון סדרי מנהל, לא התקבל כל מענה מטעם המשיבים לפנייתיה אלו של העותרת עד למועד הגשת העתירה שבכותרת.

32. יוצא אם כן שלמרות הצהרות המשיבים כבר לפני למעלה מחמש שנים כי יבוצעו הליכי אכיפה בהתאם לסדרי העדיפויות ועל אף שקיים אינטרס ציבורי מן המדרגה הראשונה להרוס את המבנים הבלתי חוקיים ולעצור את המשך צמיחתה של העיר הבלתי חוקית אשר הוקמה מתחת לאפס של רשויות האכיפה, לא פעלו המשיבים עד מועד זה להריסת המבנים הבלתי חוקיים.

33. מדיניות אי המעש של הרשויות בכל הנוגע לאכיפת דיני התכנון והבניה הביאה למצב שבאזור זה אין דין ואין דיין ואיש הישר בעיניו יעשה. דהיינו, עברייני הבניה הבינו שמאחר ואין כל אכיפה בכל הנוגע לעבירות הבניה הרי שניתן להמשיך ולהגביר את קצב הבניה הבלתי חוקית באזור.

34. יצוין ויודגש, כי בהתאם לקצב הבניה אשר נעשית בעיר הבלתי חוקית על פני השנים האחרונות, הרי שבתוך שנים ספורות יושלם רצף טריטוריאלי של התיישבות פלסטינית בלתי חוקית בכל מרחב הבינוי עד לתא שטח בהיקף כולל של כ- 10,000 דונם.

35. עובדה זו מקצינה את חוסר הסבירות שבמחדלי המשיבים מלאכוף את החוק כנגד עברייני הבניה והחלטתם לשבת מנגד ולהתפרק הלכה למעשה מחובתם לאכוף את החוק.

36. במדיניות אי המעש אותה נוקטים המשיבים אל מול הבניה הבלתי חוקית הנרחבת של עברייני הבניה, נותנים הם הלכה למעשה את "אישורם וברכתם" לפעילות עבריינית זו, דבר אשר לא יעלה על הדעת ואשר מהווה התפרקות מוחלטת מחובתם לאכוף את הדין.

37. לאור האמור, ברי כי פעולת האכיפה נגד המבנים הבלתי חוקיים הייתה אמורה להיות בראש סדרי העדיפויות של גורמי האכיפה, ולעותרת לא נותר אלא לחזור ולתהות – אם תקופה של למעלה מחמש שנים אינה מספקת דיה על מנת שהמשיבים ימלאו אחר חובתם לאכוף את החוק במקום כנגד המבנים הבלתי חוקיים בהתאם לסדרי העדיפויות, מתי כן יפעלו???

38. העותרת תשוב ותדגיש כי לפי כל הקריטריונים שתוארו לעיל ברי כי הוצאת ומימוש צווי הריסה ביחס למבנים הבלתי חוקיים היה אמור לעמוד בראש סדרי עדיפויות של המשיבים, שכן, כנ"ל:

א. המבנים הבלתי חוקיים הוקמו על גבי אדמות מדינה מוכרזות ו/או אדמות סקר.

ב. המבנים הבלתי חוקיים הוקמו על גבי שטח אש 917 ובסמוך לו, תוך שעברייני הבניה מונעים מצה"ל את אפשרות השימוש בשטח הצבאי לצרכים הצבאיים אליו הוא נועד, על כל המשתמע מכך.

ג. איבוד השליטה הישראלית בשטחי העיר הבלתי חוקית מהווה סכנה אסטרטגית ואיום ביטחוני של ממש.

ד. המבנים הבלתי חוקיים הוקמו במימון ובסיוע גורמים בינלאומיים זרים, ובכלל זה מדינות אויב.

39. מן האמור ברי, כי משיב מס' 1 מתנער מחובתו להורות לכפופים לו להוציא צווי הריסה ולממשם כנגד העיר הבלתי חוקית שהוקמה ובפרט כנגד המבנים הבלתי חוקיים. משיבים מס' 2 ו- 3 מתנערים באופן מוחלט מסמכותם ומחובתם לאכוף את החוקים והצווים החלים באזור, ולמעשה נותנים יד ומסייעים בפועל לפרועי החוק להמשיך באין מפריע בהפרות החוק הנעשות על ידי עברייני הבניה מהאזור בסיוע הרשות הפלסטינית, האיחוד האירופי ומדינות זרות נוספות.

40. משיב מס' 4 מתנער מחובתו לייצג את מדינת ישראל ומטרותיה כנדרש מול האיחוד האירופי ומול אותן מדינות זרות המסייעות בבניית המבנים הבלתי חוקיים.

41. בנסיבות אלה, ומשהתחוויר לעותרת כי המשיבים מתנערים הלכה למעשה מהצהרותיהם המפורשות ומחובתם לאכוף את החוק, אינם מבצעים פעולות אכיפה ולא כל שכן שאינם נוקטים בפעולות אכיפה אפקטיביות כנגד עברייני הבנייה במקום, לא נותרה לעותרת כל ברירה מלבד לפנות לבית המשפט הנכבד בגדרי עתירה זו.

ד. הטיעון המשפטי:

42. העובדות המפורטות בעתירה זו מצביעות על מחדלים בלתי סבירים מצד המשיבים, האמונים על אכיפת החוק באזור.

43. כפי שפורט לעיל, חומרת הבניה הבלתי חוקית מתעצמת לנוכח העובדה כי אין המדובר בבניה ספורדית ומצומצמת, כי אם בהקמת עיר חדשה ובלתי חוקית הנבנית על פני אלפי דונמים על גבי אדמות מדינה ו/או אדמות סקר בשטח אש 917 אשר יועד לשימוש צה"ל ובסמוך לו, באזור אשר המשך החזקתה של מדינת ישראל בו הינה בעלת חשיבות אסטרטגית וביטחונית רבה. עיר בלתי חוקית זו נבנית בסיוע ובמימון גופים זרים (ובכללם מדינות אויב), תוך פגיעה קשה בביטחון ציבור התושבים במדינת ישראל ותוך גרימת נזקים כלכליים בהיקף רחב ממדים. פעילות עבריינית זו מבוצעת כדבר שבשגרה וללא הפרעה ממשית מצד המשיבים, מי שאמונים על שלטון החוק באזור.

44. מן הנתונים מצטיירת תמונה עגומה על מצב שלטון החוק באזור, תמונה חמורה שבשום אופן אין להשלים עמה. רשויות האכיפה, הלכה למעשה, נוקטות במדיניות ברורה של אי אכיפת חוקי התכנון והבניה גם כאשר מדובר במחיר כה כבד ובפגיעה כה קשה בכל היבט שעשוי להיות רלוונטי - בטחוני, ביטחוני, אסטרטגי, כלכלי, חוקתי, תודעתי וכיו"ב.

45. ויודגש – כי המשיבים אינם מתכחשים לחומרת עבירת הבנייה ולנזקים הכבדים הנלווים לה, אלא שלטענתם פעולת האכיפה ומימוש צווי ההריסה נגד הבלתי חוקיים יבוצעו בהתאם "לסדרי עדיפויות" (ראה נספח ג' לעתירה).

46. על אף שבדין כי הריסת העיר הבלתי חוקית אמורה לעמוד בראש סדרי העדיפויות של המשיבים, בפועל לא רק שחרף הזמן הרב שחלף ממועד הקמתה של העיר לא נעשתה על ידם כל פעולה ממשית להריסת כל אותם מאות מבנים בלתי חוקיים אשר נבנו בה, אלא שהבניה הבלתי חוקית בעיר זו ממשיכה ביתר שאת (ובתוך שנים ספורות עלולה להתפרש על פני שטח של כ- 10,000 דונם), ללא שהמשיבים עושים דבר כדי למנוע זאת, ותוך שמתפרקים הם הלכה למעשה מחובותיהם על פי הדין.

47. בית משפט נכבד זה עמד לא אחת על חובתן של הרשויות למלא את חובתן החוקית:
- "ועדיין לא דיברנו - ויכולנו להוסיף ולדבר ארוכות - על המכה האנושה שמחדלי-אכיפה עלולים להביא על עצם קיומו של שלטון החוק. חוק שהרשויות אינן עושות לאכיפתו כהלכתו, יפה היה לו שלא נחקק משנחקק. חוק שאינו נאכף מוטב לו שלא ייחקק, משייחקק ולא ייאכף. חוקים לא נועדו לצדיקים גמורים. ומי שאינו צדיק גמור, אל נביאנו לידי ניסיון שמא יחטא. חוק המבזה בשער בת-רבים יביא לרפיון גם מעבר לתחומיו, ובית-המשפט לא ישלים עם תופעה זו"**
- [בגצ 96 / 53 תשלובת ח. אלוני בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר נב (2), 1, עמוד 12-13]
48. המשיבים מנצלים את שיקול הדעת הרחב שבית המשפט הנכבד מעניק לרשויות האכיפה במילוי תפקידם. אולם, גם שיקול דעת רחב זה אינו מקנה לרשויות מרחב בלתי מוגבל למלא את חובתן:
- "ההימנעות מלממש ולהגשים חוק קיים ומחייב, אינה מדיניות ואינה יכולה להיות מדיניות, מכל בחינה שהיא; הא רק גורמת לדמורליזציה ביחסי השלטון והאזרח, וגוררת אחריה פריקת עול של כל חוקי המדינה"**
- (בג"צ 65 / 295 הלל אופנהימר, ו-7 אח' נ' שר הפנים והבריאות כ (1), 309, עמוד 32)
49. בשים לב לעובדות המפורטות לעיל, ברי כי הטענה שהועלתה מפי המשיב 3 בתשובתו מיום 7.10.10, לפיה פעולות האכיפה כנגד המבנים הבלתי חוקיים נבחנת על פי "סדרי עדיפויות ומשאבים, לנוכח מכלול השיקולים הצרכים לעניין" - נטענה מן השפה לחוץ ונועדה לחפות על מדיניות אי המעש הנהוגה במקום.
50. הנסיבות ביחס להקמתה של העיר הבלתי חוקית הינן כה מהותיות וקיצוניות עד כי הטענה לפיה מדובר בשיקול דעת מסודר במסגרתו מתועדפים פעולות האכיפה בהתאם לשיקולים עניינים הינה טענה בלתי סבירה בעליל.
51. נראה כי המשיבים סברו, ככל הנראה, כי במתן הודעתם הנ"ל, יצאו הם ידי חובתם בקשר לאכיפת החוק באזור.
52. בעניין זה, יש לציין את דו"ח ועדת גולדברג שהונח על שולחן הממשלה לפני מס' שנים שעסק בניתוח תופעת הבנייה הבלתי חוקית של האוכלוסייה הבדואית בנגב והציע מתווה לפתרון המצב שנוצר.
53. במסרת הדו"ח צוין כי אכיפת החוק בקרב האוכלוסייה הבדואית כמעט אינה קיימת וכי מדיניות אי האכיפה נהפכה לדפוס קבוע ונוהג של הרשויות.
54. ראה לדוג':
- "הנתונים בדבר הכמות העצומה של מבנים בלתי חוקיים שנבנו על ידי הבדווים מלמדת, כי אכיפת החוק היא רנדומלית וכמעט אינה קיימת. לא שמענו, כי במקרים בהם נאכף החוק, היה הדבר תוצאה של מדיניות קבועה כלשהי. אכן הפער בין החוק הכתוב לבין מידת הגשמתו במציאות הוא תופעה רבת פנים ומורכבת. אולם בענייננו**

אין מדובר בפער, כי אם בתהום. ניתן לומר כי מדיניות אי האכיפה התגבשה כדי דפוס קבוע משך כל השנים. זהו מצב שבו נוכח הפרות גלויות חוזרות ונשנות של החוק על ידי הציבור, הרשות המבצעת נוקטת מדיניות ברורה ומוגדרת של אי אכיפה, אשר הופכת לדרך התנהגות המקובלת עליה ומתגבשת לכדי מנהג. בקרב הציבור מתגבשת בהדרגה ציפיה שגם בעתיד תמשיך הרשות לנהוג בדרך זו, וכך יחסי הגומלין בין הפרט לרשות מתבססים על דפוס התנהגות זה ולא על הקבוע בחוק".
(סעי' 135, עמ' 39 לדו"ח ועדת גולדברג)

55. העותרת תטען כי מה שנכון ביחס לבנייה הבלתי חוקית של האוכלוסייה הבדואית בנגב, נכון על אחת כמה וכמה ביחס לבנייתה הבלתי חוקית של העיר דן אשר יש בהמשך קיומה כדי לפגוע בביטחון התושבים במדינת ישראל, פגיעה אסטרטגית, בכלכלה, בבטיחות ועוד.
56. משנקבע על ידי ועדה ציבורית שמונתה ע"י הממשלה כי תשובה מעין זו נועדה לכסות על "מדיניות ברורה ומוגדרת של אי אכיפה" אין זה סביר בצורה קיצונית מצד המשיבים להמשיך במדיניות אי האכיפה המכוונת, תוך תקווה שהסיסמאות הריקות מכול תוכן בדבר "סדרי עדיפויות" ו"שיקולים הצריכים לעניין" ימשיכו ו"יצילו" את המשיבים מפני התערבות בית המשפט ב"שיקול דעתם".
57. בנסיבות אלה לא נותרה בידי העותרת כל ברירה מלבד לפנות לבית המשפט הנכבד בדרישה שיוורה למשיבים לממש את סמכויותיהם על פי חוק ולפעול לאכיפת החוק כנגד המבנים הבלתי חוקיים.
58. כן מופנה בית המשפט לכך שבעקבות הימנעותם של המשיבים מליתן מענה ענייני לפניית העותרת כנדרש בסעיף 2 לחוק לתיקון סדרי מנהל, הרי שבהתאם להוראות סעיף 6 לאותו חוק נשמטת תחת רגלי המשיבים חזקת תקינות המעשה המנהלי ועליהם מוטל הנטל להוכיח בפני בית המשפט הנכבד כי הם פעלו ופועלים כדין ובסבירות בכל הקשור לאכיפת חוקי הבנייה ביחס למבנים נשוא עתירה זו.

ה. הוצאת צו ביניים:

59. המצב המתואר בעתירה זו חמור ומקומם. מדובר בהתנהלות חמורה ומתמשכת של עצימת עין ומתן "היתר שבשתיקה" לביצוע עבירות בנייה על גבי אדמות מדינה, וחמור מכך על גבי אדמות שהוקצו לצבא הגנה לישראל והוכרזו כשטח אש 917.
60. העותרת מבקשת מבית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו ביניים המורה למשיבים לפעול באופן מידי ולמנוע את המשך פעילות הבנייה הבלתי חוקית הנעשית על גבי אדמות מדינה בשטח אש 917 ובסמוך לו.
61. כאמור, המשך הבנייה הבלתי חוקית באזור שטח אש 917 ובסמוך לו ואכלוס המבנים יקשה בעתיד על נקיטת פעולות האכיפה במידה ניכרת, ומשכך הצורך החיוני והדחוף ביותר בהוצאת צו ביניים.
62. לשם הדוגמא ולהמחשת מהירות קצב הבנייה הבלתי חוקית, להלן תמונה של מבנה מס' 8 כפי שצולם בסביבות חודש אפריל 2016 וכפי שצולם לפני ימים אחדים:

63. מן התמונות ברי כי עברייני הבניה שוקדים על מלאכתם ובתוך תקופה קצרה מאד מלאכת בניית המבנים הבלתי חוקיים תסתיים והמבנים יאוכלסו. כאמור, אכלוס המבנים יקשה על נקיטת פעולות האכיפה במידה ניכרת, ומשכך הצורך החיוני והדחוף ביותר בהוצאת צו ביניים.

64. מאזן הנוחות מראה באופן חד וברור כי הנזק שנגרם כתוצאה מפעילותם הבלתי חוקית של עברייני הבניה גדול שבעתיים מהנזק שיגרם להם מהפסקת מעשיהם לאלתר. ברי לכל בר דעת כי הקמתם של מבנים בלתי חוקיים נוספים ואכלוסם יפגע לאורך זמן בתושבים הבדואים והאחרים שמאכלסים אותם, שכן ביום שידרשו לפנות אותם תהיה מהומה רבתי שעלולה לפגוע גם בסדר הציבורי ובביטחון באזור.

65. העותרת תוסיף ותטען, כי הדו"ח שצורף לעיל (ראו נספח א') מבהיר באופן שאינו משתמע לשתי פנים את נחיצותו של צו הביניים ומבהיר כי פעילות הרשות הפלסטינית, האיחוד האירופי ומדינות זרות נוספות גורמת לפגיעה אנושה, בלתי הפיכה ובאופן חסר תקדים בריבונות ישראל בשטח ובשלטון החוק.

66. מדיניות אי המעש בה נוקטים המשיבים מהווה מחדל אשר אינו ניתן להסבר ענייני וככל הנראה הינה נובעת משיקולים זרים אשר אינם עולים בקנה אחד עם תפקידם לפעול לאכיפת החוק באזור.

67. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על הוצאת צו ביניים כמבוקש.

ו. הסעד המבוקש:

68. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד, לאחר קבלת תגובות המשיבים, ליתן צו ביניים כנ"ל.

69. כן יתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כנגד המשיבים כמבוקש ברישא של העתירה, ולאחר קבלת תגובות המשיבים ושמיעת טיעון בע"פ, להופכו למוחלט. בנוסף, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים למסור לעותרת ללא דיחוי את פרטי עברייני הבניה ו/או המחזיקים במבנים על מנת שניתן יהיה לצרפם כמשיבים לעתירה.

70. עוד יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים ובשכר טרחת עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

אבי סגל, עו"ד	יעל סינמון, עו"ד
ב"כ העותרות	

תצהיר

אני הח"מ, עובדיה ארד, בעל ת.ז. מס' 060403391, לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה כדלקמן:

1. הנני נציג העותרת.
2. תצהירי זה ניתן בתמיכה לעתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים ולאומות האמור בה.
3. אני מצהיר כי כל הטענות העובדתיות המופיעות בעתירה הינן בידיעתי האישית.
4. אני מצהיר כי כל הטענות המשפטיות המופיעות בבקשה זו הינן לפי מיטב ידיעתי ואמונתי. המקור לידיעתי ולאמונתי הוא עפ"י עצה משפטית שקיבלתי.
5. אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן הצהרתי אמת ולראייה באתי על החתום:

עובדיה ארד

אישור

אני הח"מ, עו"ד אבי סגל, מאשר בזה כי ביום _____ הופיע בפניי מר עובדיה ארד שזיהה עצמו לפניי באמצעות ת.ז. מס' 060403391, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפניי.

אבי סגל, עו"ד

חותמת